

РЕШЕНИЕ

№ 353

гр. Б. , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и седми юли, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Надя Узунова
Членове:	Румяна Бакалова Миглена Йовкова

при участието на секретаря Теофания Лазова
като разгледа докладваното от Миглена Йовкова Въззивно гражданско дело
№ 20211200500665 по описа за 2021 година

Въззивното производство е образувано по жалба на Р. С. П., ЕГН
*****, с постоянен адрес ул. Ш. №* ет.*, гр. Б., с адрес на местоживееене
: гр. Б., ул. Я. С., бл. №*, вх. *, ет. *, ап.*, кв.С., в качеството си на родител и
законен представител на М. В. М., с ЕГН ***** против решение
№904139 от 11.05.2021г. по гр.д. №31/2021г. по описа на БлРС. В нея се
изтъква, че в частта, в която искът ѝ е отхвърлен, решението е неправилно и
необосновано. Сочи, че детето ѝ има нужда освен от обичайните средства за
издръжка за храна и дрехи, и такива за лекарства и терапии. Ето защо счита,
че следва да се определи такава в размер на 500лв., която да се изплаща от
бащата. Представя пред настоящата инстанция нови писмени доказателства в
подкрепа на доводите си.

В с.з. заявява, че желае да осигури с парите от издръжката посещения
на детето при логопед и психолог, тъй като в детската градина, която детето
посещава до момента не са осигурени такива специалисти.

Ответникът по иска е депозирал отговор, в който оспорва твърденията и

доводите в жалбата. Сочи, че не е в състояние да заплаща по – висок от минималния размер на издръжката, защото доходите му са малки. Счита, че екипът от специалисти, които ще бъдат осигурени на детето в детската му градина, ще могат да осигурят достатъчно помощ на детето, за да не се налага да го водят при други специалисти.

Ответникът и процесуалният му представител изразяват становище за потвърждаване на първоинстанционното решение.

Окръжният съд, въз основа на доказателствата в делото, прие за установено от фактическа страна следното :

Ищцата Р.П. е майка, а ответникът В.М. е баща на малолетния М. В. М., с ЕГН *****, роден на *г. в гр. Б., който понастоящем е навършил * години.

Не е спорно, че към датата на предявяване на иска и понастоящем родителите живеят разделени, като непосредствени грижи за детето са поети от майката.

Видно е от служебна бележка с изх.№ 82/18.12.2020г., че за учебната 2020/2021г. детето М. В. М. е записан и посещава 3б група в ДГ "П. ю." Б.

Писмените доказателства сочат, че медицински специалисти са установили изоставане в експресивната реч на М. На 20.08.2019г., на детето е проведен преглед от специалист, който е констатирал като обективното състояние на детето в амбулаторен лист № 001354/20.08.2019г., че е неспокойно, импулсивно, с несистемен зрителен контакт; Установената диагноза е „Други неуточнени нарушения на речта“. Предписаната на детето терапия е медикаментозна и логотерапия, както и посещаване на масова детска градина за говорна среда.

Майката по професия е учител по английски език и заклет преводач към Окръжен съд Благоевград от 2016г., но няма постоянни доходи. На 23.11.2020г. е сключила трудов договор с ПМГ „Акад. С. Корольов“, на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 от КТ, за заемане на длъжността : „Учител по английски език“ с код по НКПД - 23305005, по заместване - до завръщане на титуляра.

От служебна бележка от 29.03.2021г., издадена от ПГТ "Гоце Делчев" - Благоевград се установява, че за периода от 01.07.2020г. до 17.07.2020г. майката е получила брутно трудово възнаграждение в размер на 1185,04 лв. , за м.10.2020г. е получила БТВ в размер на 272 лв., а за м.11.0202г. от 153 лв. от ПМГ "Акад.С.Корольов" - Благоевград.

Доказателствата сочат, че считано от 09.03.2021г. ищцата е продължила регистрацията си като безработно лице в БТ Б.

Видно е от трудов договор № 52/23.06.2020г., че ответникът В.М. работи в „Топливо“ АД на длъжността общ работник, при пълен работен ден от 8 часа, с място на работа - склад със срок за изпитване от 6 месеца и основно месечно брутно трудово възнаграждение от 903 лв.

Той е собственик на недвижим имот - апартамент в Благоевград с площ от 45 кв.м., на основание покупко – продажба, материализирана в нот.акт № *от 2001г.

Установява се от доказателствата, че на 20.10.2020г. ответникът е сключила споразумение за обединяване на кредити с „Банка ДСК“ ЕАД, ведно със залог на вземания и погасителен план към него, а на 26.02.2021г. е сключил договор за заем с „Микрокредит“ АД в размер на 3 300лв., със срок на погасяване 2022г.

От разпита на св.Е. Д. се изяснява, че по нейни наблюдения детето има нужда от педагог, психолог и логопед, защото има нарушение в говора и при общуване концентрацията му е малко по занижена. Сочи, че в тази връзка детенцето е водено на специализиран медицински преглед веднъж в София и доколкото знае, то има нужда всяка седмица да посещава логопед, психолог и педагог, но поради финансови причини, майката няма възможност да води детето всяка седмица на логопед.

Идентични са показанията и на св.А. А. Твърди, че детето има нужда от логопед по данни от майката.

Св.С. Л. - А. твърди, че е посъветвала майката да търси специалисти за работа с деца със забавено развитие. Според нея посещенията при логопед трябва да са постоянно и минимум един път в седмицата. Знае, че към настоящия момент цената на посещение е около 25 лева. Разяснява, че във

всяко детско заведение има ресурсни учители и посещението при ресурсен учител само в детско заведение не е достатъчно, за да помогне на детето с такива специални грижи.

Св.Е. А., която е сестра на ответника сочи, че знае за проблеми с детето, както и че майката го е водила при детски лекар-невролог в гр. София в края на лятото на 2019 г., който му е предписал медикаменти. Детето е тръгнало и на логопед. Според свидетеля има напредък, в смисъл такъв, че детето е започнало да разговаря, но това не било достатъчно. Детето е било консултирано и със специалист с И. А., професор в ЮЗУ „Неофит рилски“ – Благоевград, както и друга консултация която направили с доцент С., преподавател в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград. Твърди, че по мнението на специалистите детето е със съхранен интелект, но трябва повече да се работи с него. Свидетелката сочи, че детето не е посещавало детска ясла, а детската градина не я посещава редовно.

На 02.04.2021г. на детето М. е издадено медицинско направление, с което е диагностицирано разстройство в развитието на речта, езика и поведението и детето е изпратено с мнение за ежедневна индивидуална работа с логопед, психолог, педагог. В амбулаторен лист за извършен преглед на детето на 09.04.2021г. е посочено, че се касае до дете с поведенчески проблеми и е препоръчана системна работа с логопед и психолог - 2-3 пъти седмично.

От медицинските документи, изготвени от дентални специалисти, представени пред районния и пред окръжния съд се установява, че детето има множество пулпитни млечните зъби, за които е проведено лечение на 25.06.2021г. на стойност 378лв.

От медицинско становище с изх.№77/21.06.2021г., дадено от д-р Д. – психиатър, се установява, че е препоръчал извършване на дентално лечение под пълна анестезия.

От писмо от Бюджетно звено "Заведения за социални услуги" към община Благоевград се установява, че за периода от 31.01.2017г. - 13.10.2017г. майката Р.П. е ползвала почасови услуги в БЗ "ЗСУ" - община Благоевград в качеството на потребител, заедно с с детето М. Бащата също е ползвал почасови услуги заедно с детето в същия период.

При разглеждане на делото в БЛРС е изслушано становище от социалния работник Е. Д., която сочи следното: извършено е социално проучване и са проведени разговори с двамата родители. Проведен е разговор също с директора на детската градина госпожа Н., която детето към настоящия момент посещава, както и е проведен разговор с личния лекар на детето госпожа К. Към настоящия момент, след фактическата раздяла на родителите е установено, че детето живее с майката на адрес „Я. С.“. По данни на майката, бащата през този период е внасял 2 суми по 100 лева, бащата казва, че след декември месец е внасял всеки месец сумата по 100 лева, която към момента му е била посилна за покриване на разходите за детето. По данни на директора на детската градина госпожа Н., детето е записано на детска градина от 17.09.2020 година, в трета група, редовно посещава детската градина от 2020 година, води се и се взима от майката на детската градина, но детето все още не е минало на ресурсно подпомагане по данни на директорката, тъй като не са подписани документите, в случая от страна на майката, за да мине детето на това ресурсно подпомагане. В детската детска градина по проект работят на целодневни щатове логопед, психолог и ресурсен учител като същевременно има и ресурсен учител към самата детска градина на половин щат. Детето като не е минало на това ресурсно подпомагане и не са подписани документи от страна на двамата родители към момента, не може да се работи с детето със специалистите, които са в детска градина към настоящия момент. Това е важна и хубаво да се направи от страна на двамата родители, за да може с детето да работят специалистите. По данни на лекарката детето е хиперактивно, тя също е консултирала майката в посока детето да работи с психолог и логопед за наваксване на тези потребности. На детето са му направени имунизациите, чисто здравословно, в общ здравословен план е добре, но има нужда за преодоляване на неговите специални потребности, в случая речевите. Отдел „Закрила на детето“ счита, че трябва да се определи издръжка от родителя, който не живее с детето, но в размер, който съда прецени.

Пред БлОС същият социален работник заявява, че на родителите е предлагано да бъдат насочени към социална услуга, която е безплатна за тях, и ще осигури възможност за работа с детето от специалисти психолог и логопед. Те обаче не са заявили ползване на такава услуга.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, Благоевградският окръжен съд приема следните правни изводи :

Предявеният иск е с правно основание чл.143, ал.2 във вр. с ал.1 и с чл.142 от СК във вр. с чл.138 и сл. от СК.

Безспорно е, че детето М.М. като малолетен е от кръга на лицата по смисъла на чл. 139 от СК, защото е неработоспособен и не може да се издържа от имуществото си, като за последното липсват доказателства изобщо да притежава такова.

Морално задължение и задължение, предвидено в закона е това на родителите да осигуряват издръжка на своите деца, които са непълнолетни. В казуса такава се претендира за плащане от бащата, защото същият не живее в едно домакинство с детето си и не полага непосредствените и ежедневни грижи по издръжката и отглеждането му.

Безспорно, че бащата В.М. е задължен по силата на чл. 143, ал.1 и ал.2 от СК да издържа детето си, независимо от това дали е работоспособен и може да се издържа от имуществото си. Същият не оспорва, че дължи такава. Спорен в делото е размерът на издръжката, която следва да се определи като платима от бащата.

За да се индивидуализира задължението на бащата да плаща издръжка следва да се съобразят нуждите на детето и възможностите на родителя ответник. В случая се установи, че детето е на шест години, т.е. основните му нужди са за храна и дрехи, тъй като не е в ученическа възраст. Навежда се от майката твърдение, че М. има по – големи от обичайните материални нужди за дете на неговата възраст, защото се нуждае от дентално лечение. Провеждането на такова действително е доказано, но от медицинските документи съдът заключава, че то не е постоянно във времето, а е осъществено на 25.06.2021г. с едновременното лечение на няколко зъба, за което е заплатена сумата от 378лв. Това означава, че този разход е еднократен, а не периодичен, а още по – малко ежесмесчен.

На следващо място, се установи, че детето има нужда от специализирана помощ от логопед и психолог, но без каквато и да е конкретизация в медицинските документи за вида на тази помощ, за нивото на компетентност

на лицата, които ще я предоставят, както и за честотата на срещите на детето с всеки от специалистите. Ето защо съдът не може да направи обоснован извод, че тези нужди на детето са неотложни, интензивни и скъпоструващи.

Заедно с това, социалният работник изслушан в откритото с.з. , категорично заяви, че майката има възможност да се възползва от безплатна социална услуга за работа с детето от специалисти психолог и логопед. Тази възможност ѝ е била разяснена и въпреки, че не е инициирала включването в такава програма до момента, тя може да го направи по всяко време. Нещо повече, в делото се съдържат и косвени доказателства, че такава специализирана помощ от екип специалисти може да бъде предоставена на детето и в детската градина, която посещава.

Изложените нужди на детето следва да бъдат отнесени към материалните възможности на родителите да ги обезпечат.

Установи се, че майката е с непостоянни доходи, поради което тя може да покрива по – малка част от паричните нужди на детето. Адекватният размер на издръжката, която тя следва да понесе е 100лв., като съдът отчита, че тя следва да осигури и неоценяемата в пари грижа за отглеждането и възпитанието на детето.

Бащата също не е с високи доходи, но те са постоянни на този етап и в по – голям размер от тези на майката. Ето защо той следва да осигури на детето парична издръжка в размер на 225лв. месечно.

Съдът счита, че оплакванията във въззивната жалба, че този размер на издръжката е нисък са необосновани. Този размер на по – висок от минималната издръжка, която е $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата, а също така отчита, че детето няма завишени нужди свързани с обучение, защото не е в училищна възраст.

В контекста на изложеното съдът съобрази, че бащата няма допълнителни източници на доход, освен трудовото му възнаграждение, чистият размер за получаване на което е близък до минималната работна заплата в страната.

Поради съвпадението на изводите на настоящата и на първата съдебна инстанция, атакуваният съдебен акт следва да бъде потвърден.

С оглед изхода от въззивната проверка, въззивницата П. следва да бъде осъдена да заплати на ответника разноски за въззивното обжалване в размер на 300лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №904139 от 11.05.2021г. по гр.д. №31/2021г. по описа на БлРС.

ОСЪЖДА Р. С. П., ЕГН *****, с постоянен адрес ул. Ш. №* ет.*, гр. Б., с адрес на местоживее : гр. Б., ул. Я. С., бл. № *, вх. *, ет. *, ап. *, кв.С. да заплати на В. М. М., с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. К. М. № *, ет. *, ап. * сумата от 300 лева, направени по делото разноски в настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____